

Croatian

Show Us The Father And It Will Sufficeth Us

62-0609M

GLEDATI BOGA

Southern Pines, Sjeverna Karolina, SAD

9. lipnja 1962.

www.messagehub.info

William Marrion Branham

„... u dane glasa...” Otk. 10, 7

Uvod

Kroz izuzetnu službu Williama Branham a Duh Sveti je ispunioproroštva Biblije iz Malahije 4,5-6, Luke 17,30 i Otkrivenja 10,7 i mnoga druga.Ta je služba, koja se proširila diljem svijeta, nastavak Božjeg djelovanja poNjegovom Duhu u ovim posljednjim vremenima. Sveto Pismo govori o potrebidolaska ovakve službe kako bi pripremila ljude za drugi Kristov dolazak.

Naša je molitva da se pisana Riječ Božja upiše u vaša srca dok u molitvi budete čitali ovu poruku.

Iako je uloženo mnogo truda da bi se osigurao neskraćeni transkript i točan prijevod, najbolju predodžbu propovijedi Williama Branham a daju audio zapisi na engleskom jeziku.

Na web stranici www.messagehub.info možete pronaći i besplatno preuzeti te isprintati preko 1.100 propovijedi Williama Branham a na mnogim jezicima u audio i tekstualnom obliku.

Ova se propovijed smije kopirati i dijeliti pod uvjetom da se neizmijenjena kopira u cijelosti, te da se dijeli isključivo besplatno. Za više informacija o izuzetnoj službi Williama Branham a, kao i za besplatne knjige, CD-e, DVD-e i propovijedi i/ili kontakt s vjernicima u Hrvatskoj posjetite internetsku stranicu www.biblijski-krscani.com ili nas kontaktirajte na telefon +385 (0)91 522-9900 ili e-mail biblijski.krscani@gmail.com.

GLEDATI BOGA

1 I ja... Sjedili smo ovdje i razgovarali jedan s drugim, brat Thomas, i ja i brat Rhodes kojeg sam upravo imao priliku sresti. I mi smo baš imali... Znae kako imamo malo smisla za humor?... O tome što sam mislio govoriti ovog jutra kad sam bio ovdje, ali nisam imao vremena, o „Ispuhavanju“. Tako to je jedini način na koji se ispušemo, kada imamo malo smisla za humor.

I pobožan, sveti stari brat koji je upravo otišao u slavu čime smo gotovi svi od nas upoznati bio je brat F. F. Bosworth. I on je uvijek imao velikog smisla za humor. Znao sam se malo opirati gledajući i slušajući jer ja želim „Da, da,“ i „Ne, ne.“ Kada sam vidio tog pobožnog starog čovjeka i smisao za humor koji je imao, onda sam vidio druge velike služe, brata Vaylea i ovu drugu braću ovdje i sve njih kada su se okupili, imali su malo smisla za humor i pomislio sam: „Pa, možda je to-tradicija ovog posljednjeg dana među propovjednicima.“

I onda sam čitao u Prednicejskom koncilu i Nicejskim očevima i tako dalje, o nekim velikim slugama Kristovim u prošlim godinama i oni su imali smisla za humor. I znate, na kraju sam saznao da Bog ima smisla za humor. Tako...

2 I razgovarajući o zajedništvu, razmišljao sam o jednoj koju je brat Bosworth znao govoriti. Rekao mi je, rekao je: „Brate Branhame, znaš li što je zajedništvo?“ (Na engleskom je riječ za zajedništvo 'fellowship'. - Prevoditelj)

Rekao sam: „Da, vjerujem da znam.“

Rekao je: „To su dva čovjeka na jednom brodu (Na engleskom igra riječi - 'it's two fellows in one ship'. - Prevoditelj) To je ono što... Možete biti prilično bliski tamo, znate, tako to je zajedništvo. I ovo je sigurno veliko vrijeme toga, zajedništva.

Sada, ja sam imao... Kako ja—vi pomalo starite, ja—ja ne razmišljam tako brzo kako sam razmišljao kada sam bio mladić kao brat Parker ovdje. Ja... On je nedavno govorio i rekao je da uvijek svojoj ženi govori da stari, a da se on pomlađuje i tako dalje. I ja sam to pokušao doma također, ali to ne djeluje baš dobro. Pa, znajte možete li učiniti da to djeluje ili ne... Ali—ali bilo kako bilo, kada sam mu rekao samo—da je samo deset godina razlike između nas, rekao sam: „Ti pričekaj samo još deset godina i umjesto da tako odguruješ tu Bibliju morat ćeš gledati kroz nekoliko naočala kada—kada malo ostariš.“

3 I tako, mi smo vrlo zadovoljni sa ovim sastankom i njegovim rezultatima. I ja sam imao malo vremena... Ovdje mi je brat Parker

objašnjavao neke od Pisama i ja znam kroz što vi svi prolazite tamo dolje u - u zgradi, tamo u Šatoru, u ovom učenju Pisma. I kako, na kako ponizan, ugodan način on tome pristupa da mi kaže o nekim stvarima za koje sam mu rekao da čim ih stavi na papir da mi omogući da to imam tako da mogu sjesti i proučiti to. I ja—ja volim takav pristup (a vi?) prema nekome, kojim vas ne pokušava podbosti nečim, nego učini da to bude ponizno i ugodno.

4 Drugi... Prije nekoliko dana sam razgovarao sa grupom braće koji su—iz neke denominacije; oni su me baš ukoravali. I rekli su: „Besmisleno je propovijedati Božansko iscjeljenje.“ O, moj. Oni su znali cijelu Knjigu, znate i rekli su: „Pa, ti dani su prošli prije mnogo vremena.“

Rekao sam: „Pa, nekako, brate, vratilo se ponovno, jer ja - ja sam sigurno...”

I oni su mi govorili da, o tome da ne bih trebao pokušavati propovijedati bez obrazovanja, bez odlaženja u Biblijsku školu i učenja nečega. I ja—ja sam samo čekao dok nisu završili i rekao sam: “Znate,” rekao sam: “Kažem vam. Vi braćo stvarno mora da imate odlično vrijeme.” Rekao sam: „Znate, u svim mojim greškama i zabludama, i On — On me voli na način na koji me voli, i ja to ponekad jedva podnosim.” Rekao sam: „Zamislite one koji su u istini, zamislite kako on—oni to onda jedva mogu podnijeti, znate, tako to voljeti.” Rekao sam: „To samo govori...” U svim tim greškama u kojima smatraju da smo, znate, i ako nas On toliko voli, koliko tek one koje stvarno imaju istinu? Mislim da oni stvarno uživaju, zar ne? Tako, mi ćemo samo ostati takvi kakvi smo dok nam On ne pokaže našu grešku. I onda, mi ćemo se pokrenuti u ono što oni misle da je istina; ako On kaže tako i Njegova Riječ to objavi.

5 I tako... Ali u grupi kao što je ova, ovo je najbliže mjesto nebu koje postoji na zemlji. Dok mi ovog jutra ovdje sjedimo zajedno, mi smo već mrtvi; taj posao je gotov. I mi smo—mi smo pokopani. To je točno, svi pokopani. I onda smo... ne samo to, nego smo ponovno podignuti. Mi smo podignuti i u Kristu i Njegovom uskrsnuću. Mi smo dio toga. I sada se mi skupljamo zajedno na nebeskim predjelima u Kristu Isusu. Vidite? Mi smo u Njemu po krštenju. Vidite? Po jednom Duhu svi kršteni u jedno tijelo i ovdje smo sada okupljeni, tijelo Gospoda Isusa.

6 I sada, vaša služba počinje za oko trideset minuta, ili trideset i pet minuta. I da sam pokušao uzeti ovaj tekst o ispuhivanju, mi bismo to ispuhivali do podneva i pretpostavljam da bi oni baš izlazili. Ali mislio sam jednostavno uzeti malo svjedočanstvo nečega i—i tako da se možemo vratiti u crkvu.

Volio bih biti tamo i slušati učenja tih velikih Kristovih slugu, brata Vaylea, brata ovdje gore, i našeg dragocjenog brata Parkera, i brata

Iversona, mnoge druge braće ovdje i volio bih ih čuti. On mi je pričao o redu sastanka, "dozvoljavanje Duhu da se kreće". To mi se sviđa. I onda idući koji dođe drži to u skladu. Sada, to je Duh Sveti. Tako je. Ali kada otkrijete da netko dolazi sa kontradikcijom, tada to slama to-to vrijeme zajedništva. To slama... Vidite, nešto je pogrešno u tome.

7 Sada, rekao sam bratu Parkeru budući da me ljubazno pozvao jednom, možda-možda iduće godine ako Gospodin dozvoli da se možda vratim i volio bih otići dolje - i uzeti dan samo da sjednem sa braćom i kažem svoje osobno iskustvo kako susresti samog Duha.

Ne možete o tim stvarima pričati pred svijetom. Ako kažete nešto (Gledao sam to.), vi samo kažete riječ, a jedan je uzme i ovako se osloni na to, a drugi je uzme i onako se osloni na to. I sljedeće što se dogodi, to sve skupa nema veze sa tom temom i što onda... I onda to iziđe među ljude i netko kaže: „Brat Branham govori ovo.“ A to... Pa, to nije samo sa mnom, to je s bilo kojim bratom tako. Tako, samo sjesti zajedno sa službenicima, gdje imate privilegiju ustati... I to je ono što vas čini čistima je kada možete sjesti slušati i dijeliti vaše misli zajedno.

8 Sada, ja cijenim cijelo ovo predivno vrijeme. Tražim vaše molitve kako idem dalje u... Moram sada ići dolje južno odavde u Kolumbiju i onda požuriti pravo kući. Dolazim doma u srijedu navečer, odlazim u četvrtak ujutro. Dolazim doma u srijedu navečer u devet, deset sati. Odlazim oko četiri sata ujutro u četvrtak kako bi otišao na zapadnu obalu početi službe u Cow Palaceu. A od tamo... To je velika marva—Western Livestock Exhibit u Sothgateu, Kaliforniji. I onda idemo odatle gore u Grass Valley, a to je blizu—gore prema Nevadi. I onda u—gore u World Fair State ove godine, a onda u Kanadu. I mi smo na neki način isplanirani, čekamo da vidimo — odemo u Kaliforniju—nastavimo u Aljasku od tamo. Tako molite za mene.

9 I ja cijenim vas, brata Parkera i njegovu veliku ljubav, i poziv da dođem ovdje na njegovu konvenciju, i privilegiju da mi je dao odriješene ruke da kažem štogod mi je Bog stavio na srce da kažem. Ja cijenim pobožnog čovjeka. I braćo, sestre, ja vam mislim ovoga jutra jednostavno govoriti iz svog srca. Nema puno otvorenih vrata za mene. I ja... Ne da ovo ide protiv moje braće, ne uopće, ali vjerujem da ponekad... To je kao što sam rekao. Ljudi uzmu pogrešan stav i oslone se na ovaj način i onaj način s time i to uzrokuje zbrku među braćom. I mogu vidjeti da su oni pastiri i mogu to razumjeti. Naravno, ja sam to očekivao i vjerovao da hoće. I ja imam svoja vlastita uvjerenja, kao i svaki propovjednik. Pokušavam da ne, među zajednicama, pokušavam ne posijati neslogu, jer to je jedna stvar koju Bog mrzi, nesloga među braćom.

10 Ali kada sam vani na sastancima ja—ja se pokušavam držati samo velikih (ja bih to tako nazvao, pretpostavljam) — velikih temeljnih,

evanđeoskih učenja i doktrina Biblije, temeljnih, on osobno pojavljivanje Isusa i fizička smrt, pokop, uskrsnuće, uznesenje i povratak i tako dalje. Ja samo učim ove stvari: Božansko iscjeljenje i tako dalje, koje... Svaki od nas ljudi Cjelovitog Evanđelja se sigurno slaže u tome. I želim da, braćo, da znate da su kazete na kojima ja poučavam u svojoj vlastitoj crkvi došle među vas, i tako dalje, među vaše zajednice, i ja imam svoja vlastita uvjerenja. I—i naravno sada se odreći svojih dogovora-uvjerenja, to ne bih učinio, jer bih bio licemjer. Vidite? Bio bih licemjer da to učinim. Tako da ja—ja vjerujem ono što sam naučavao na kazetama. Vjerujem svaku Riječ toga. Ne bih hranio ljude pogrešnom stvari. I ako sam u krivu, i ja- ja molim da mi Bog oprostí zbog toga, jer je to po mom najboljem razumijevanju.

11 I tako... Ali pozvati me ovdje i imati ovu crkvenu, finu grupu propovjednika koji sjede ovdje ovoga jutra, pobožnih ljudi... A ja sam bio u... Jedan ljubazni brat ne tako davno (i sestre, oprostite mi)... Bio sam u Phoenixu i na najslavnijem sastanku sa dragocjenim bratom kojeg volim. I on me pozvao u svoju sobu. Bio je vrlo iskren i rekao je: „Brate Branhamo,” rekao je: „Ti znaš da te volim.”

A ja sam rekao: „Hvala ti, moj brate. Ja zasigurno volim tebe.”

I on je rekao: „Znaš, mi osjećamo kao da je tvoja služba bila najbolja.

Rekao sam: „O, nemoj to govoriti.” Rekao sam: „To je...” Ja ne... To nije ispravno.” Rekao sam: „Ja sam samo slijedio Gospoda, a ti si učinio isto. Tako da smo svi mi...” Rekao sam: „Pogledaj kako te On blagoslovio, više nego što je mene ikada i velike stvari koje ti je On dao.” Rekao sam: „On nikada nije te stvari učinio meni.” I rekao sam: „Ti moraš uzimati mnogo novaca. A ja nikada nisam uzimao novac jer pretpostavljam da bi On... Znaš, On—možda mi On ne bi mogao vjerovati u tome. Vidite?” I rekao sam: „Ja... Druga stvar,” rekao sam: „Moja mala služba—ja ne bih mogao ići na malena mjesta kao...” Baš sam nedavno održao sastanak gdje je bilo samo dvadeset ljudi, ali Gospod me vodio tamo. A ja- ja želim ići gdje me On vodi, ja ne trebam novac. Vidite? I ja—ja samo želim ići gdje god se osjećam vođenim da idem.

12 I neki dan, čak usred svih tih nevolja, pogledao sam u naše knjige i tristo ili više velikih gradova u Sjedinjenim Državama me zovu da im dođem, tako- povrhu stranih polja. Tako sam bio... Ovaj brat je rekao: „Pa, ovo ti želim reći, brate Branhamo.” Rekao je: „Ti—ti si... Ti si previše radikalan.”

Rekao sam: „Pa, ja sam Irac po - po rođenju, prvom rođenju, Židov po drugom.” I rekao sam, bilo kako, rekao sam: „Onda, znaš to, pomiješaj to zajedno,” rekao sam: „Teško je reći što bi nastalo.” I rekao sam:

Ne može sakriti život. Život mora niknuti. Možemo ga staviti u košaru i pokopati ga na dno košare, objesiti košaru za drvo. Ali mali život će rasti na slavu Božju.

39 O, Bože, ne daj da budemo tako uskogrudni, tako ograničeni, nego jednostavno da pogledamo oko sebe i vidimo Boga posvuda. A koliko Ga više možemo vidjeti ovog jutra u Njegovoj ljubljenoj djeci dok smo mi u zajedništvu zajedno ovdje u Kristu Isusu koji je Život. Neka svaki putnik, Gospode... Mi nismo od ovog svijeta, mi smo putnici i stranci, mi smo pridošlice. I kako su se pridošlice iz Georgije, iz Kanade, iz Teksasa, odasvud, susreli zajedno ovdje na ovom malom mjestu da razmijenimo ideje i da damo svjedočanstva Njegove Slave, neka bi išli sa ovoga sastanka sa izobiljem Vječnoga Života kako bi mogli podučiti druge kako da ga pronađu. Molimo to u Isusovo Ime. Amen. Hvala vam.

[Netko kaže nešto bratu Branhamu. - Urednik] O, to je u redu.

40 Hvala vam. [Prazno mjesto na kazeti.-Urednik] Smatralo se da sam izolacionist, ali ja to nisam. Vidite? Ja — ja volim zajedništvo. I ovdje držim sastanak tamo dolje, žurim pravo dolje. Vi svi imate Vječni Život, tako samo vjerujte to. Ali ovdje, samo malo mjesto gdje oni idu razgovarati sa vama. Vidite? Ako je nešto pogrešno, to vas počne ometati, vi to uhvatite. I kada učinite to, onda (vidite?), to me jednostavno kida na dijelove za navečer ponovno. Vidite? I siguran sam da Kršćani razumiju to.

Nije—nije da vas ne volim. Moj, da to nije za vas, što bi bila moja služba? Što sa onima vani? Bez obzira kako bi velika služba bila, ne može biti velika dok je vi ne učinite velikom. Ja to ne mogu učiniti sam. Trebamo vi i ja zajedno da to učinimo. Vidite? Samo ja, ništa; samo vi, ništa. Ali mi zajedno, Gospodin proizvodi Svoju službu. Da vi to ne vjerujete, to se nikada ne bi dogodilo. Morate to vjerovati. Tada to čini da se dogodi, jer vi to vjerujete. Bog vas blagoslovio.

Stari čovjek, nakon što je sjedio tamo kratko vrijeme, rekao je: „Nikada nisam razmišljao o tome.”

Rekao sam: „Niste odgovorili na moje pitanje. Želim da mi kažete koja inteligencija kontrolira taj život u tom stablu koji ide dolje. Ta Inteligencija može govoriti tom životu, ne stablu, životu (Životu koji je u vama. Vidite?), kontrolira taj život i vodi ga natrag dolje i skriva ga (kao što je Job rekao: 'Skriva... Ti me skrivaš u groblju. Čuvaš me na tajnom mjestu.') i onda ga ponovno donosi u proljeće.” I on mi nije mogao odgovoriti.

36 Rekao sam: „Ista Inteligencija koja izgovara život u to stablo i govori 'Sakrij se ako očekuješ živjeti', to je ista Inteligencija koja mi je rekla što da kažem toj ženi kako da živi, vjeruje.”

On je rekao: „Ti nisi taj propovjednik?”

Rekao sam: „Da, gospodine. Jesam.”

Tamo na zemlji toga dana, malom, jednostavnom pričom... Znam da je već kasno, ja sam... trebao sam već otići. Imam... Ima još toga. Ali na toj zemlji toga dana, sa samo jednostavnom malom stvari gdje je čovjek samo gledao život, ja sam ga doveo Kristu.

Prošle godine, ja sam se ponovno vratio i njegova udovica je sjedila na trijemu kada sam došao. Susrela me. Svojim rukama je obuhvatila moje, rekla je: „Brate Branham, umro je u vjeri Gospoda Isusa. On je umro.”

37 „Onaj tko vjeruje u Sina će imati... može vidjeti Život.” Onda nam nije teško, da možemo vidjeti da ima nešto što kontrolira naš život. Zato smo ovdje da tražimo: život i to u izobilju. I molim se Bogu ovoga jutra na ovom doručku da imamo život u izobilju. I Onaj koji može govoriti drvetu Svojom Inteligencijom i drvo brzo posluša Gospodarov poziv da se sakrije, ako ono očekuje život... I znam jedno drugo divno, skriveno mjesto za sačuvati život. Skrijmo se ondje ovog jutra, ne u sklonište od bombe, nego pod Njegova krila se skrijmo. Hoćemo li se pomoliti?

38 Naš Nebeski Oče, o, mi znamo da danas, čak sada mi smo jednostavno omotani životom. Mi to osjećamo. Vidimo da sunce izlazi, zalazi. Gledamo cvijeće kako cvijeta. I onda ih pogodi mraz i dolazi pogrebna povorka, kiša pada i plače velike suze dolje i pokopava ih. Oni leže u grobu i trunu. Ali to nije njihov kraj. Ti si sačuvao njihov život.

I onda čim sunce, s-u-n-c-e, počinje izlaziti, nema veze ako to sjeme, veliki kamen je položen na njega ili metri betona su izliveni preko njega zimi tamo gdje je to sjeme pokopano. Kada to toplo sunce koje kontrolira botanički život počne grijati zemlju, to sjeme izlazi. Nalazimo najgušću travu baš uz rub šetališta. To je sjeme koje je bilo pokopano tamo ispod.

„Možda,” rekao sam: „Ja sam—ja sam samo u stvari radikalan, pretpostavljam. To je jednostavno moja priroda da budem takav. Ja jednostavno idem svim srcem. Kada mislim da je nešto ispravno, ja jednostavno prodam sve što imam za to. Vidite?” Rekao sam: „Tako je to bilo s Kristom za mene.”

„I sada, moji ljudi prije mene, prije, su bili katolici,” i rekao sam: “Iz Irske - svi su došli iz Dublina.” I rekao sam: „Onda oni, to... Čuo sam o stvarima koje su se dogodile kada sam bio mali dječak. Bio je poziv u moje životu.”

13 I onda katolici kažu: „Mi smo crkva,” i to isključuje druge. I ja odem Luteranima, oni kažu: „Mi smo crkva,” i to isključuje sve druge. I rekao sam: „Oko šest, sedam stotina ili možda devet stotina različitih denominacija, kako ćemo znati koja je ispravna? Tako da sam jednostavno uzeo Bibliju. I jednostavno stojim onako kako čitam i to jednostavno tako održavam.”

I on je rekao: „Pa, ovdje je stvar.” Rekao je: „Ti uvijek udaraš po tim ženama.” Rekao je...

Rekao sam: „Ja sam ljubomoran na njih.”

I rekao je: „Ti im govoriš kako se trebaju odijevati i sve o tome da su previše seksi i - i da ne bi trebale nositi tu odjeću i te kratke hlače i da prestanu šišati svoju kosu i sve te druge stvari koje govoriš.” Rekao je: „Ti udaraš po tome.” Rekao je...

„Pa,” rekao sam: „To je u Pismu.”

Tako on je rekao, rekao je: „Pa, ja to također znam.”

Rekao sam: „Zar ne vjeruješ to, a Pentekostalni si propovjednik?”

Rekao je: „Da, ali,” rekao je: „Brate Branham,” rekao je: „Ljudi vjeruju da si ti prorok.”

Rekao sam: „Ne, nisam.”

Rekao je: „Ali oni ti na taj način vjeruju.” Rekao je: „I trebao bi poučavati te žene kako da prime velike duhovne darove i stvari kao te.” I rekao je: „Tada—tada - crkva bi bila bolja.”

Rekao sam: „Brate...”

Rekao je: „Ako si ti dublji sa Bogom, uči ljude da budu dublje sa Bogom.”

Rekao sam: „Kako da ih učim algebru kada ne žele čak ni slušati svoju abecedu tako?” Vidite? Rekao sam: „Kako, kada kažem...? Tako to je samo o...”

14 Rekao je: „Pa, brate Branhame, mogu li učiniti nešto za tebe?” Rekao je: „Vjerujem da kad bi samo to ostavio, i samo išao naprijed, i molio za bolesne i ja—i - i ovo pustio na miru... Bog te pozvao da moliš za bolesne.”

Ja sam rekao: „To je istina.”

Rekao je: „Onda, pusti to i idi na ovo.” Vidite? „Jednostavno ostavi ovo i idi i moli za bolesne.”

Rekao sam: „Ali što s tim drugim?”

Rekao je: „Ja ne vjerujem ni to.” Ali rekao je: „Znaš li što? Ako kažem nešto poput toga, zašto,” rekao je: „Oni bi ovo, ono...”

Rekao sam: „To je to. Vidite? Da, to je stvar.” Vidite? Rekao sam: „Ako mi ne stanemo za to, onda tko će? Vidite? Ova generacija mora biti suđena.” I rekao sam: „Onda to mora doći odnekud.”

Rekao je: „Pa, reći ću ti što ću ja učiniti. Hoćeš li mi dopustiti da položim svoje ruke na tebe i molim da ti Bog otvori oči za istinu?”

Rekao sam: „Hoću, pod jednim uvjetom. Ako mi dozvoliš da ti uzvratim kompliment.”

Rekao je: „U redu.” Tako smo se mi pomolili jedan za drugog. Ja — ja se nadam da mi to mnogo pomaže. Zasigurno se nadam. Nadam se da— nadam se da mi njegova molitva pomaže, jer ja, ako — ja — ja — ja želim da mi se pomogne. Ja sam ovdje za tu svrhu.

15 Sada, samo je još dvadeset i pet minuta do početka vaše službe. Ali dopustite mi samo pročitati jednu Riječ iz Biblije ovdje i samo porazgovarati ili dati svjedočanstvo i onda ćemo ići. Matej 5:8 ili, da vidimo, vjerujem da ću čitati više od toga. Imam nešto drugo što bih vam htio pročitati. To mi upravo dolazi u um, kad bih to sada mogao pronaći, gdje je samo to bilo. Ako vjerujem da mogu, nisam posve siguran u to. Moram pročitati nešto iz sv. Ivana. Da, želim to pročitati odavde, sv. Ivan, 6.poglavlje. Počnimo sa 6. poglavljem i 36. stihom.

Ali rekoh vam: I vidjeli ste me, a ne vjerujete. Svi koje mi daje Otac doći će k meni; a onoga tko k meni dolazi, nipošto neću izbaciti van. Jer sišao sam s neba ne da vršim svoju volju, nego volju onoga koji me poslao. A ovo je volja Oca, koji me poslao: da od svega što mi je dao ne izgubim ništa, nego da to uskrisim u posljednji dan. A ovo je volja Onoga koji me poslao: da svatko tko vidi Sina i vjeruje u njega, ima život vječni; i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan.” Isus... (Pardon.)... Mrmljahu tada Židovi protiv njega, zato što je rekao: „Ja sam kruh koji je sišao s neba.” I rekoše: „Nije li to Isus, sin Josipov, komu poznajemo oca i majku? Kako onda govori: 'Sišao sam s neba'?” Odgovori, stoga, Isus i reče im: „Nemojte mrmljati među sobom. Nitko ne može doći k meni, osim ako ga

„O,” rekao sam: „Razumijem. I svaki put kada to dođe, to ti donosi puno jabuka i tako dalje?

„Da, to je točno.”

33 Rekao sam: „Pa, gospodine, postavio bih vam pitanje.”

Rekao je: „U redu.”

Rekao sam: „Molim vas da mi kažete, koja inteligencija koja govori da lišće prije tamo - ili taj život u tome drvetu, koja inteligencija govori tom - tom životu: 'Makni se odavde i odi dolje u korijen, jer ako nećeš, umrijet ćeš'?” I rekao sam: „Onda—onda proljeće u godini, ono donosi drugi list.” Rekao sam: „Sada, što čini da ono ide dolje u korijen drveta?”

„O,” rekao je: „To je prirodno da voda pada.”

Rekao sam: „U redu. Da stavim kantu vode na stup tamo. I oko sredine kolovoza ona će otići na dno stupa i vratit će se ponovno idućeg proljeća.”

„Ne, neće to učiniti.”

Ja- ja sam rekao: „Zašto ona neće to učiniti?”

„Pa,” rekao je: „To nije njena priroda.”

Ja sam rekao: „Što je priroda? Tko upravlja prirodom? Zašto to ne učini sa borovim drvetom onda? Ono ostaje tamo. Što čini razliku - uviđa razliku među njima?”

34 Stari je čovjek malo razmišljao. Rekao sam: „Vidite, gospodine,” rekao sam: „Mora postojati inteligencija jer drvo nema inteligencije. To mora biti upravljano. To nije mehanički uređaj. To je inteligencija koja šalje život dolje u korijen drveta, kao smrt, pokop i uskrsnuće.” Živio je sve te godine i nije mogao vidjeti život.

Rekao sam: „Ja...” Ja sam misionar i ja sam čuo sve (ovo govorim vama), čuo sam svakakve različite ideje: buda, hindu i različite teorije, ali one su sve pogrešne. Kršćanstvo se temelji na pokopu i uskrsnuću, ne reprodukciji; uskrsnuću. Ne donijeti nešto kao to, ista stvar koja je otišla dolje, dolazi gore, isti Isus.

35 Ako ćete primijetiti, Bog svjedoči svaki dan našeg života. Ujutro se sunce rodi. U deset ujutro je u tinejdžerskim godinama. U podne je u svojoj punoj snazi i zalazi navečer (je li to kraj tome?), samo dok ne ustane ponovno: Rođenje, život, smrt, uskrsnuće, konstantno, Bog svjedoči u životu.

Drvo ide natrag dolje, potkopava do korijena da donese život ponovno iduće godine. Mi smo... Vi i ja visimo na Stablu Života. Mi smo— mi smo plod Toga Stabla.

Rekao sam: „O.”

32 Rekao je: „Staro je oko četrdeset i osam godina.” Rekao je: „Vidiš li tamo gdje na onom brdu stoji taj stari dimnjak?” Rekao je: „Tamo sam se rodio.” Rekao je: „I - ja, kad je moj tata umro...” Rekao je: „Mi smo izgradili ovu kuću ovdje dolje.” I rekao je: „I onda sam se preselio ovdje dolje i sva moja djeca su se rodila ovdje.” I rekao je: „Živim ovdje od tada. I zasadio sam ovo drvo ovdje, malu sićušnu stvar. I ja - ja sam jednostavno odrastao sa tim drvetom.”

„Da, gospodine. Vidim.” Rekao sam: „Primijetio sam da sve te jabuke opadaju.”

Rekao je: „Da, da.”

Rekao sam: „Lišće opada.”

„Da, gospodine.”

Rekao sam: „To je neobično, nije li?”

Rekao je: „Kako to misliš?”

Rekao sam: „Znate, još nismo imali mráz, a ipak to lišće opada.” I rekao sam: „To je razlog zašto smo došli loviti ovdje u udubinama. Lišće sa drveta opada.” I rekao sam: „Pitate li se zašto ono opada prije bilo kojeg mraza?”

„O,” rekao je: „Ono—ono opada prije mraza.”

A ja sam rekao: „Da, gospodine.” I rekao sam: „Što čini da ono opada?”

Rekao je: „Pa, život—život ih je napustio.”

Rekao sam: „Razumijem. A kamo je život otišao?”

Rekao je: „Otišao je natrag pod drvo u korijen drveta.”

„O, razumijem.” Rekao sam: „Inače, kada bi lišće ostalo tamo i kad bi život ostao tamo, to bi zadržalo lišće tamo.”

„O, da.”

I rekao sam: „Onda lišće otpadne sa drveta natrag u korijen da se sakrije.”

„Da.”

Rekao sam: „Zašto ono ide tamo dolje?”

„Pa,” rekao je: „Kada bi ono ostalo gore, zima bi ubila to—to stablo. Život mora otići dolje u korijen u toplu zemlju da sačuva život, da donese drugi list sljedeće jeseni.”

privuče Otac, koji me poslao; i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan.” Pisano je u Prorocima: 'Svi će biti poučeni od Boga'. Stoga svatko tko je čuo od Oca i poučio se, dolazi k meni. Ne da je tko vidio Oca; samo onaj tko je od Boga, on je vidio Oca. Zaista, kažem vam... Zaista, zaista, kažem vam: Onaj tko u mene vjeruje, ima život vječni. Ja sam taj kruh života.

16 Upravo sam razmišljao dok sam sjedio ovdje za stolom, i moja mala dopuna na tekst koji sam napisao ovdje, "Ispuhivanje"... Pomislio sam ovog jutra: „Što navodi ljude da voze...” Imam prijatelja ovdje koji dolazi cijelim putem iz Teksasa i - i preko države. Imam prijatelje iz Kanade koji sjede ovdje. I imamo prijatelje od svuda u ovoj maloj grupi ljudi ovoga jutra. Neki od nas smo propovjednici, neki su radnici, kućanice i tako dalje. I koja je svrha da se mi okupljamo zajedno?

I mnogi od svih vas dolaze svake godine čuti našeg dragocjenog brata i njegovo učenje. I mnogi od vas čitaju njegove članke. I ja sam ih pročitao i mislim da su duboki. Uvijek, Billy, koji je naš tajnik za kampanje, sačuva „Ponoćna vika” za mene svaki put, jer volim čitati brata Parkera, njegov pristup Pismu. I vi to čitate i vi—vi mislite o tome. Onda kada su sastanci, mi se okupljamo zajedno. To je zato što ima nešto unutar nas što čezne da—da čuje više, da—da—da se uhvati za nešto. To je život. Ne postoji veća riječ koje bi se mogli dosjetiti ovoga jutra od života. „Onaj tko ne vjeruje Sinu, neće vidjeti život.”

17 Koliko slijepa osoba mora biti da ne može vidjeti život. I razmislite da mnogi ljudi ne vide život. Sada, mi to možemo vidjeti, ali riječ „vidjeti” ne znači gledati u, riječ „vidjeti” znači „razumjeti to.” Sada, Isus je rekao Nikodemu: „Ako se tko ne rodi nanovo, ne može vidjeti Kraljevstvo.” Sada, drugim riječima, vi gledate u nešto i kažete: „Ja to ne vidim.” Mislili ste da vi to ne razumijete. „Vidjeti,” ono što mi zovemo vidjeti, to je „gledati u”. Ali „vidjeti” u Biblijskoj terminologiji je „razumjeti ono u što gledamo, biti otkriveno”. I mi se ovako okupljamo zajedno da bi Krist mogao biti otkriven među nama. Zbog toga se održavaju sastanci. I tako velika stvar kao što je život...

18 Razmišljao sam o svjedočanstvu, koje bih mogao dati u ovo vrijeme, samo da uzmem narednih deset, petnaest minuta. Jednom sam propovijedao, možda ovdje (propovijedao sam to na nekoliko mjesta.) na temu „Pokaži nam Oca i dosta nam je,” i vidjeti Boga svuda oko nas.

Jedan stari čovjek je živio dolje na rijeci. On je mrtav sada. I on je bio stari ribar. Njegov mali dječak bi išao na rijeku i pecao sa njim. Taj mali momak... Jednog dana dolazeći na rijeku, on... Kiša je pala i oprala nebo od prašine i svo lišće sa drveća, a duga je izašla na- na zapadu ili na istoku. Oni su išli zapadno dole uz Ohio rijeku. I stari ribar je počeo—ogromne suze tekle su njegovim obrazima dok je gledao dugu. A mali momak je bio

tako oduševljen. Došao je do broda, do sredine broda i rekao je: „Gospodine, želim vam postaviti pitanje.“ Rekao je: „Moj pastor na njega ne može odgovoriti, moja majka, moj učitelj nedjeljne škole. Rekao je: „Ako je Bog tako velik,“ rekao je: „Zašto Ga nitko ne može vidjeti?“

A stari čovjek, obuzet izjavom maloga dječaka, stavio je svoje ruke oko njega. Rekao je: „Blagoslovljeno tvoje srce, dušo.“ Sve što sam vidio u pedeset godina je bio Bog,“ Vidite? On je mogao vidjeti Boga, vidjeti život. Bog je život. Život je Bog.

19 Nekoliko- prije oko dvije godine, moj dobri prijatelj, sjedi ovdje negdje, i ja, bili smo dolje u Kentucky i lovili vjeverice, ispuhivali se nakon sastanka. I mi smo vani kampirali i ja sam bio prljav. I ovo je užasno nepristojno ovako se izražavati pred braćom... Nisam se okupao dva tjedna. I tako—tako ja sam bio zaista poprilično—pa, poprilično sam trebao kupanje. Tako... Ali brat Wood i ja, on je trebao jednako kao i ja, tako da mi nismo primjećivali jedan drugoga kada... Tako mi... Postalo je užasno suho u šumi i brada nam je izbila na lice i tako smo mi otišli u...

Vjeverice, one... Pobjegnu u žbunje, zašto, one vas mogu čuti. I, o, moj. Houdini, umjetnik za nestajanje, nije ništa nasuprot tim malim bićima. I tamo dolje kada se one provuku-gađane nekako, one podivljaju. One jednostavno nestanu. A on je rekao... Ja-ja sam rekao: „Brate Wood, kad bi pronašli mjesto gdje ima nekih udubina...“ Pitam se ova braća, znate, koliko ih zna što je udubina? Pa, to je u redu. To je, znate, rov koji ide kroz šumu. I obično se tu voda sliva i teče dole. I to održava lišće mokrim.

20 Rekao sam: „Kad bi imali neke...“ To je bila velika suha šuma gdje smo lovili. I rekao sam: „Kad bi mogli pronaći mjesto koje ima neke velike duboke udubine koje održava izvor,“ rekao sam: „Lakše bi pronašli vjeverice.“

A on je rekao: „O, ja znam takvo mjesto.“

Rekao sam: „Pa, ići ćemo.“ I otišli smo u auto i napustili naš kamp. I dok smo bili na putu, rekao je: „Brate Branham,“ rekao je: „Želim ti reći,“ rekao je: „Bolje mene pusti da pričam.“

Rekao sam: „U redu. Nema problema.“

A on je rekao: „Ovaj čovjek je nevjernik. I o, on je najgori u zemlji.“

Rekao sam: „U — u redu.“ Sada, ti razgovaraj sa njim onda.“

Onda je on rekao: „Mislim da bi me mogao znati.“ Gospodin Wood je bio iz tog mjesta.

21 Tako smo mi otišli na to mjesto. I vozili smo se natrag kroz polja, i kroz pukotine, i preko brda. I tako, ja nikad nisam bio u selu. I tako, kada

to vjerovao. Tako da je on jednostavno počeo vikati prije nego se to dogodilo. Tako da je on to prvi uhvatio. Tako brat Ben...

Rekao je: „Mislio sam da je žena umrla.“ „Pa,“ rekao je: „Bilo je oko ponoći. Tako idućeg jutra,“ rekao je: „Supruga i ja smo otišli tamo.“ I rekao je: „I znaš što?“ Rekao je: „Ta žena je bila na nogama, kuhala doručak, jela ispečenu pitu od jabuka.“

30 Koliki od vas pobunjenika zna što je pečena pita od jabuka? O, moj, kako ih volim. Volim na njih staviti šećerni sirup. Vidite? I ja- ja - ja nisam metodist, ja sam baptist - volim ih krstiti šećernim sirupom, znate, staviti ga puno, onda ih jesti, vrući maslac i mmm.

Tako onda kada... „Ona je jela te pečene pite od jabuka.“ I rekao je (to je doista mene i moju suprugu izulo iz cipela) i rekao je: „Ako ne vjerujete to,“ upravio je svoj prst, rekao: „Odvest ću vas pravo tamo i pokazat ću vam je upravo sada. Ona je...“

I stari čovjek je sjedio tamo i rekao: „To, to je istina.“ (Drugi stari čovjek. Vidite?)

A ja sam rekao: „O, vjerujem vam.“

Rekao je: „Rekli su mi da taj čovjek dolazi ovdje u Campbellsville na stadion. I rekao je: „Ići ću tamo i poslušati ga. I razgovarat ću sa njim.“

Rekao sam: „Da, gospodine.“

I on je rekao: „I pitat ću ga što je to bilo što mu je moglo reći o ženi i kako je znao da će biti dobro.“ Rekao je: „Sada, ja to jednostavno ne razumijem.“

31 „O,“ rekao sam: „To je stvarno izvanredno.“ Rekao sam: „Zaista je.“ I pomislio sam: „Gospodine, Ti mi sada pomogni da kažem sljedeću stvar.“ Ali sjećam se da mi je moja stara majka govorila: „Daj kravi dovoljno konopa, ona će se sama objesiti,“ znate. Tako, to je samo dobra stara južnjačka fraza koja je istinita. Pomislio sam da ću jednostavno vidjeti koliko mu je zaista stalo. Promijenit ću temu. Rekao sam: „Hoće li vam smetati ako uzmem jednu od tih jabuka?“

Rekao je: „Ose ih izjedaju. Pretpostavljam da je možeš uzeti.“

Znate li što su ose? Samo okolo sišu te jabuke. Bilo je oko sredine kolovoza. I ja sam uzeo jednu i obrisao o te stare, krvave, prljave hlače i zagrizao sam ju. Rekao sam: „Moj, ona je odlična.“

Rekao je: „O, da. Odlična je.“

Rekao sam: „Koliki - koliko dugo... koliko je staro to drvo?“

„Pa,“ rekao je: „Ja sam ga zasadio.“

Rekao je: „Ta i ta stara sestra gore na brdu tamo. Zaboravio sam ju... (On ju nikada nije nazvao sestrom— neka gospođa) ima šezdeset pet godina.” Rekao je: „Umirala je od raka na želucu.” I rekao je: „Imala je liječnike iz Louisvillaea.” I rekao je: „Oni imaju lijepu farmu tamo gore,” i rekao je: „Mogli su si to priuštiti. Odveli su je u Louisville na operaciju. To nije niti malo pomoglo. Zarezali su je, otvorili i zašili. Rak ju je svu prekrpio.”

27 Rekao je: „Ona je postepeno umirala ovdje nekoliko mjeseci.” Rekao je: „Napokon je došla do točke da joj bilo toliko loše i ja...” (Oprostite mi moja braćo, sestre.) Rekao je da oni... (Ja ću samo to izreći onako kako je on to rekao.) Ona čak nije mogla koristiti posudu za nuždu. Nisu mogli to staviti ispod nje, nisu je mogli toliko visoko podići. Morali su koristiti plahte za okretanje, gumene plahte i zatim plahte za okretanje.”

Rekao je: „Supruga i ja smo išli tamo gore svako jutro i mijenjali bi— supruga bi joj presvukla krevet. A ja bih pomogao izvlačiti plahte ispod nje i tako dalje.” I rekao je: „Ona je bila upravo... Liječnik je rekao da joj se da malo morfija da ju održava da joj bude što lakše moguće dok ne umre.” Rekao je: „Ostalo joj je oko dva tjedna života.”

28 I rekao je: „Tu je došao propovjednik iz Indiane i on je - ovdje na kamp Metodista.” Rekao je: „Nekoliko stotina ljudi se tamo okupilo, rekli su, da čuju tog propovjednika.” I rekao je: „I te noći,” rekao je: „Dok je on propovijedao,” rekao je: „Njezina sestra je sjedila tamo natrag, gospođa ta i ta koja živi ovdje na drugoj planini.” I rekao je: „Ovaj propovjednik je imao nešto drukčije da može reći ljudima o tome što su učinili i zašto su bolesni i sve o tome.” I rekao je: „Čuo sam o tome, ali naravno, nisam vjerovao u takvu radikalnu stvar kao što je ta.”

I rekao je: „Ali svejedno, ta žena je sjedila te noći na sastanku. I dok je propovjednik govorio, okrenuo se prema ovoj ženi, a ona je sjedila u pozadini zgrade. I rekao je: „Kada si napustila dom večeras, tamo natrag, gospođa ta i ta,” rekao je: „Pokupila si malu plavu ma—malu maramicu sa plavim likom na kutu sa kuhinjskog ormarića i stavila si to u svoju torbicu.” I rekao je: „Ti se tamo nazad moliš za svoju stariju sestru koja umire, po imenu tom i tom, koja živi ovdje na brdu.” Rekao je: „Gospod je čuo tvoje molitve. Sada, uzmi ovu malu maramu i položi je na svoju sestru i rak će je napustiti.”

29 „Pa,” rekao je: „Okolo — blizu ponoći te noći, mislio sam da je tamo došla Vojska Spasa na brdo, svi su vrištali i vikali.”

Ne želim nikoga osramotiti, ali to je bio Ben, koji ovdje sjedi, brat Ben. Vi ste upoznati sa tim poznatim burnim „Amenom”, koji on daje svake večeri na sastanku tamo, koji potresa mjesto. Brat Ben je odveo ženu tamo gore, nju k njenoj sestri i položila je maramicu na nju i Ben je

smo stigli tamo na to određeno mjesto, pa, mi smo se zaustavili pokraj velike kuće tamo. I tamo je bilo dvoje staraca koji su sjedili, poprilično odmakli u godinama, pretpostavljam u njihovim sedamdesetima, sjedili su pod sjenom drveta jabuke. Mi smo se dovezli. Gospodin Wood je izišao. I čuo sam stari Kentucky izraz: „Uđi.”

Znate, tako oni zovu ljude iz Indiane „Hoosiers”, vidite? Kako su oni to dobili u ranim danima u Kentuckyju, to je bilo na jugu. Tako kada odete u južnjački dom dolje na jug oni vam kažu: „Hello”. Vi biste rekli: „Uđi.” Bez obzira tko ste, dokle god hodate, imate cipele na nogama ili ako nemate cipele na nogama, uđite svejedno, vi ste dobrodošli.

Ali kada prijedete preko u Indianu, oni su malo sumnjičavi. Kažete: „Hello.” Oni kažu: „Tko je tamo?” Oni prvo žele znati. Drago mi je da sam južnjak. I ja na neki način volim takav pristup. I tako je on rekao: „Uđi.” Tako je gospodin Wood ušao.

Rekao je...nazvao je čovjeka imenom. Rekao je: „Vi ste on?”

Rekao je: „Ja sam taj štetočina.”

22 Tako je on rekao... Vidio sam da je prije bio surovi starac. I ja sam rekao, sjedeći u autu. A gospodin Wood je rekao: „Zamolio bih vas...” Rekao je: „Prvo se želim predstaviti.” Rekao je: „Moje ime je Wood, Banks Wood.” I rekao je: „Lovio sam vjeverice i bio sam ovdje na jednom mjestu.” I rekao je: „To su šume sa malo vlage i postalo je tako suho tamo. Znam da ste posjedovali neke površine ovdje koje imaju udubine, došao sam da vas zamolim ako bi ste mi možda dozvolili da lovim.”

Starac je ispljunuo veliku žvakaču od duhana i rekao- rekao je: „Jesi li ti sin Jima Wooda?”

Rekao je: „Jesam.”

Rekao je: „Jim Wood?”

Sada, oni su bili Jehovini svjedoci, znate. David, on (pretpostavljam da su ovdje jutros. Oni prodaju knjige tamo na sastanku.)— njegove noge su bile uvijene pod njim. I —i gospodin Wood, koji je bio Jehovin svjedok, došao je na jedan od sastanaka. I prije nego sam napustio zgradu Sveti Duh mi je rekao da će tamo biti dječak i rekao je: „Ime njegovog oca će biti Wood i oni su iz južnog Kentuckya.” I rekao je: „On ima polio.” I rekao je: „Izgovori Riječ, on će hodati.” I ja sam gledao svuda uokolo da vidim viziju. Nisam mogao vidjeti dječaka. I nastavio sam. Nakon nekog vremena uočio sam ga skroz na kraju, pozvao ga imenom, njegova noga se tamo ispravila. Vidite? Tako on više nije bio Jehovin svjedok.

Ja... Milošću Božjom, doveo sam svakoga iz njegove obitelji (njegov otac predavač kod Jehovinih svjedoka) Kristu i krštenju Svetim Duhom i

sve sam ih ponovno krstio... I tada —i tada, po vizijama koje bi Gospodin dao i govorio bih stvari koje bi se dogodile.

23 I tako, on je rekao: „Bilo tko — bilo tko povezan sa sinom Jima Wooda može loviti gdje god želi.” Rekao je: „Samo izvoli.” Rekao je: „Imam pet stotina oranica ovdje sa svim deblima iz nekultiviranih šuma. Samo se posluži.”

Rekao je: „Doveo sam svog pastora sa sobom. Neće vam smetati ako on ide?”

Rekao je: „Wood, nećeš mi valjda reći da si se tako nisko pao da moraš voditi propovjednika sa sobom svugdje gdje ideš.”

I tako on je rekao: „Pa,” rekao je...

I onda sam pomislio kako je vrijeme da ja onda izađem, znate. I tako sam ja izišao iz auta i prohodao okolo i rekao sam: „Kako ste?” A gospodin Wood me namjeravao predstaviti. Prije nego je imao vremena to učiniti... I o, brkovi dva tjedna dugački, i vjeveričja krv i smrad poput tvora. Tako sam ja krenuo tamo i rekao: „Kako ste, gospodine?”

Rekao je: „A ti si propovjednik?”

Rekao sam: „Pa, volio bih to biti. Ja...”

A on je rekao: „Pa, samo... Znate,” rekao je: „Ja sam smatran nevjernikom.”

Rekao sam: „Nije nešto za hvaliti se, nije li tako, gospodine?”

I on je rekao- rekao je: „Ne, pretpostavljam da nije.” Rekao je: „Imam samo jednu stvar protiv vas.”

A ja sam rekao: „Da, gospodine. Ako je samo jedna stvar u pitanju to je — vi ste u vrlo dobrom stanju.” Neki od onih koje sam upoznao su imali... Imam puno Kršćana, koji bi to trebali biti, koji imaju više od toga protiv mene. Tako sam rekao—rekao sam: „Pa, to je—to je poprilično dobro.”

Rekao je: „Ono što imam protiv vas je sljedeće: Vi uvijek galamite o nečemu o čemu ništa ne znate.”

Rekao sam: „Na primjer, što, gospodine?”

I rekao je: „Vi pričate o Bogu, a ne postoji tako nešto.”

„O,” rekao sam: „U tome je stvar?”

On je rekao: „Da, to je to.”

Pomislio sam: „Gospode, Ti mi pomogni.”

24 Sada, postoje samo dva načina za pristupiti nečemu, moja braćo, to

su ispravan način i pogrešan način. Mislim... Zaustavio bih se ovdje za trenutak u svojoj priči i rekao bih da mislim da je to problem sa mnom i s mnogima od nas braće. Imamo ovdje sjajan proizvod, ali previše krivo pristupamo javnosti s time, što nas čini izolacionistima. Vidite? To će se samo prodati. Samo živite to. Vidite? „Vi ste sol zemlje.” I sol, dokle god je slana, ona će čuvati ako je u dodiru. Ali ako izgubi svoju slanoću, bez obzira koliko glasno mi vikali tamo dolje i koliko skakali gore i dolje, mora postojati život tamo vani koji to podupire.

25 I tako sam pogledao starog gospodina, pomislio sam: „Gospodi, jadni starac, izudaran na ovim starim grumenima ovdje. Da je moj tata živ, bio bi tih godina. Sada, postoji nešto malo ovdje što mi Ti možeš pomoći da kažem, bez sumnje, to će pomoći starom čovjeku da vidi.” I vidio sam mnoge koji se nazivaju nevjernicima i stajao sam pokraj nekih od njih kada su umirali. Oni nisu nevjernici. Oni samo govore u ljutnji ne razmišljajući. Vidite? I tako... To je ulični izraz, ali tako ćete to razumjeti: govoriti u ljutnji, ispuhivanje.

A ja sam rekao: „Pa, to je... To je naravno,” rekao sam: „To je mišljenje, naravno.”

I mi smo stajali ondje na trenutak. I sjedili smo pod drvetom jabuke. Rekao je: „Bio sam na tim sastancima i oni su baš kao lajavni psi.” Rekao je: „Nekad sam imao starog lajavog psa i upucao sam ga.” Rekao je: „Slijedio bih ga svake noći. Izveo bih ga ovdje van i on bi lajao i išao tamo gore... A on je trebao biti dresiran za lov na krtice.” I rekao je: „Krtica bi bila gore na stablu.” I rekao je: „Onda prva stvar, znate, on bi lajao prema tom drvetu ovako i ja bih otišao tamo i osvijetlio gore. Krtica bi onda otišla do vrha.”

26 Rekao sam: „Ali, gospodine, ipak, krtica je bila tamo. To je samo pas.” Vidite? Nadam se da je shvatio što sam mislio i siguran sam da vi jeste.

Tako, on je rekao: „Pa sam ga upucao.” I on je rekao: „Ja ne — ja ne volim ništa što laže. I mislim da ako čovjek govori, trebao bi znati o čemu priča.”

Rekao sam: „Sigurno se slažem s vama.”

Rekao je: „Bio je jedan propovjednik kojeg sam čuo, kada bih samo mogao vidjeti tog čovjeka...” Rekao je: „Nikada ga nisam čuo, ali sam čuo o njemu. Ako ikada vidim tog čovjeka, saslušat ću ga.”

I rekao sam: „To je vrlo lijepo.”

Rekao je: „On je došao u malo mjesto ovdje zvano Acton. To je metodistički kamp.” A brat Wood me pogledao, a ja sam zatresao glavom.